

tallet af de Kommuner, som vilde faa For- del deraf, at det under Hensyn til de nu en Gang herskende Forhold i dette Ting paa Forhaand kan siges at være umuligt at gennemføre det.

Hvad der glædede mig i den højtærede Ministers Udtalelser, var, at han vilde være med til at søge en anden Vej til Fordelingen af det Statstilskud, vi allerede have, idet den højtærede Minister jo i saa Henseende maa se paa Sagen ganske paa samme Maade som jeg. Der findes i Landet Kommuner, som med Hensyn til det Statstilskud, de faa til de Formaal, der er Tale om, ere forfordelte, naar man sammenligner dem med de bedrestillede Kom- muner. Jeg vil altsaa ogsaa, for saa vidt jeg kommer i det Udvalg, der skal behandle denne Sag videre, tilsige Forslags- stillerne min Støtte til at finde en Maade, en Udvej, paa hvilken Fordelingen af det nuværende Statstilskud kan ske med noget større Retfærdighed, end det hidtil efter min Mening har fundet Sted.

K. Pedersen: Hvad der ligger til Grund for dette Forslag, er jo Ønsket om at finde et Grundlag for Statstilskuddet til Kommunerne, som er nok saa retfærdigt som det nuværende, og for saa vidt antager jeg, vi alle kunne give Tanken i Forslaget vor Tilslutning, idet der i det hele taget kan være delte Meninger om, hvorvidt man af Statskassen skal tage Penge og give dem til Kommunerne. Op- gaven maa jo være den, at man helst skal tage Pengene der, hvor Grundlaget for Skattens Optrækning er det mest retfærdige, og vi vide allesammen, at Grund- laget for Optrækning af Skatter er langt bedre og retfærdigere i vore Kommuner end i Staten. Men naar man alligevel er inde paa, at Staten giver Tilskud baade til Kommunerne og til humane Foran- staltninger, er Tanken jo den, at man der- ved skulde opnaa, at de humane Foran- staltninger løses paa en mere tilfredsstillende og fyldig Maade. Jeg har i hvert Fald mange Gange — og det have vi alle- sammen — været med til at anbefale, at man af Statskassen tager Penge til saa- danne Foranstaltningers Fremme, og det samme sker ogsaa ved Statstilskuddet til Kommunerne, idet man giver Tilskud i

Forhold til de Udgifter, Kommunerne have haft til Alderdomsunderstøttelse, Fattigvæsen, Skolevæsen og Tilskud til de frie Fattiggasser eller Hjelpekasser, og det kan ikke skjules, at det har sin Be- tydning, at disse Tilskud gives. Det er i hvert Fald min Erfaring, at det frem- mer disse Opgavers heldige og gode Løs- ning, og derfor kan jeg være med til og har været med til at anbefale, at man af Statskassen yder saadanne Tilskud.

Om det i dette Lovforslag brugte Grundlag for denne Fordeling er det ene- ste rette, kan der vistnok rejses Tvivl om, og jeg tror ogsaa, der kan rejses Tvivl om, hvorvidt det Grundlag, som nu fore- slaas, vil ramme det bedre og mere ret- færdigt. Efter de Oplysninger, der frem- kom fra den højtærede Indenrigsminister — og det var nærmest ud fra dem, man skulde bedømme dette Grundlag —, kan jeg for mit Vedkommende ikke sige andet, end at det ser ud til, at dette Grundlag ikke kan benyttes. Men den højtærede Indenrigsminister udtalte jo ogsaa, at han var villig til at forhandle denne Sag i et Udvalg og søge at finde et bedre Grund- lag end det, her er foreslaaet, og det er mit Haab, at man i det Udvalg, som vil blive nedsat, vil kunne finde et saadant Grundlag; jeg tror ogsaa, man vil finde dette Grundlag under Hensyn til, at den højtærede Indenrigsminister jo sidder inde med saa gode Oplysninger, som kunne skaffes til Veje. Det er netop det, der trænges til, for at man kan bedømme hele dette Forhold. At sætte Statstilskuddet til Kommunerne ned, synes jeg ikke, der er nogen Grund til, og at sætte et vist Forhold, i hvert Fald et mere skærpet Forhold mellem de Udgifter, som her ere nævnte, og Formue- og Indkomstskatten til Staten, saaledes som Forslagsstillerne have ment, kan have sine Farer. I For- vejen har man vanskeligt ved at arbejde med disse Regler for Formue- og Ind- komstskattens Fordeling og Optrækning, og man har vanskeligt ved at ramme de store Formuer. Det ærede Medlem fra Lyngby (Wilmann) var jo inde paa, at man gjorde en god Gerning ved at for- andre disse Skattelove, men han indrøm- mede samtidig, at det var højst vanskeligt, Ligningsmyndighederne have, saaledes som